

282

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ČERVENEC 2016

sv. Prokop

Draží farníci.

Nastávající měsíc je vstupem do období prázdnin a dovolených, při kterém je konečně možné trochu více „vydechnout“ a nabrat nové síly. Vyjíždíme někam mimo náš domov a velmi často do přírody, kde nacházíme určité zklidnění a pohodu, která nám kolikrát v každodenním běhu všedního dne velice chybí. Člověk pozoruje stvořenou krásu, obdivuje ji, kochá se jí a jakoby se jí nedokáže nabažít a vzít si ji s sebou do zásoby, aby z ní mohl čerpat, kdykoliv bude potřeba, a tím doplnil energii, která mu již schází. Snad každý člověk uznává a cení si toho velkého zázraku přírody, která určitým způsobem občerstvuje nejenom tělo ale i duši.

Pro nás katolické křesťany není příroda pouhým zázrakem, který nám neuvěřitelným způsobem nabízí svoji náruč k odpočinku, ale především je pro nás obrazem a odrazem úžasného stvořitelského Božího díla, a připomíná nám tak, kdo je opravdovým Tvůrcem a Stvořitelem všeho. Detailní krása všech možných druhů květin a živočichů, ale i úchvatná panoramata hor, to vše nás vede k zamyšlení, ale na druhé straně i k velikému díkůvzdání za dobrotu, velikost a nádhru, kterou nám tím sám Bůh odhaluje a dává poznat. Krása, kterou právě v přírodě a celém stvořeném světě nacházíme, je obrazem mnohem větší a zcela dokonalé krásy, kterou je Bůh. Právě proto nás může tato krása naplňovat a dávat uspokojení a radost. Je to náš Pán, který k nám takto promlouvá a který nás chce přesvědčit a ujistit o své blízkosti a péči, se kterou se o nás stará. Je obdivuhodné, nepochopitelné a zároveň žádná náhoda, že náš rozum umí číst a může poznávat krásu a dokonalost celého stvoření, které pro nás učinil Bůh. Galileo Galilei říkal, že Bůh napsal knihu Stvoření ve formě matematické řeči, a proto byl přesvědčen, že Bůh nám daroval dvě knihy: Písmo svaté a knihu Stvoření.

Právě doba dovolených a prázdnin nám nabízí příležitost, abychom se trochu více začetli do obou těchto knih, které nám ve své podstatě nechtějí zprostředkovat nic jiného než Toho, který za vši touto krásou stojí a který je jejím pravým autorem. Sv. Augustin nám ve svých Vyznáních krásně vysvětluje význam stvořitelského díla, které se vztahuje na každého člověka: „Stvořil jsi nás pro sebe, Bože, a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě.“ Odkrývá hloubku krásy a dobroty Boží ke každému jednomu z nás, na to často odpovídáme, že nemáme čas. Ale právě nyní je ten čas příhodný, abychom obnovili vztah k Tomu, který je zásadním a nejpodstatnějším pro celou naši existenci. Skrze rozjímání slov Písma sv., modlitbu, ale i další duchovní četbu můžeme doplnit někdy trochu vyprahlé cisterny našeho nitra a naplnit je živou vodou, která vyvěrá z jediného a nikdy nevysychajícího zdroje – Ježíše Krista. Také nedělní mše sv. se nemá v této době stát jen náročnou povinností, kterou musíme někde splnit, ale spíše příležitostí spočinout v tichu před Pánem Ježíšem a intenzivněji vnímat jeho přítomnost. Je na každém z nás, jak s touto příhodnou dobou naloží.

Na tento měsíc též připadají již tradiční a významné poutě. Nejdříve 4. července patrona našeho farního kostela sv. Prokopa a následně 15. července sv. Rozálie a 26. července sv. Anny, která je vzorovou patronkou a také pomocnicí pro všechny babičky. Ve středu 27. července bychom pak oslavili výroční den posvěcení kostela sv. Rocha, Šebestiána a Rozálie.

Patron farnosti sv. Prokop vytvořil nejenom neuvěřitelné dílo při výstavbě Sázavského kláštera, ale především mnohem větší dílo při misijní obnově našeho pohanského území. Myslím si, že toto misijní poslání vkládá i zvláštním způsobem do nás, kteří patříme jeho farnosti. Kéž touha přiblížit sebe i druhé k Tomu, který je dárce veškerého dobra, neupadá ani v této době prázdnin a dovolených, a tak občerstvuje naši křesťanskou viru a dodává jí novou radost a sílu.

K tomu vám ze srdce žehná

ČERVENEC 2016			
1	pá	13. týden v mezidobí	první pátek
2	so	13. týden v mezidobí	
3	ne	14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
4	po	sv. Prokopa, patrona farního kostela	Slavnost
5	út	sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy	Slavnost
6	st	14. týden v mezidobí, sv. Marie Gorettiové	
7	čt	14. týden v mezidobí	
8	pá	14. týden v mezidobí	
9	so	14. týden v mezidobí, sv. Augustina Žao Ronga	
10	ne	15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
11	po	Sv. Benedikta, patrona Evropy	Svátek
12	út	15. týden v mezidobí	
13	st	15. týden v mezidobí, sv. Jindřicha	
14	čt	15. týden v mezidobí, bl. Hroznaty, sv. Kamila de Lellis	
15	pá	sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve	Památka
16	so	15. týden v mezidobí, Panny Marie Karmelské	
17	ne	16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
18	po	16. týden v mezidobí	
19	út	16. týden v mezidobí	
20	st	16. týden v mezidobí, sv. Apolináře	
21	čt	16. týden v mezidobí, sv. Vavřince z Brindisi	
22	pá	sv. Marie Magdalény	Svátek
23	so	Sv. Brigity, patronky Evropy	Svátek
24	ne	17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
25	po	Sv. Apoštola Jakuba	Svátek
26	út	Sv. Jáchyma a Anny (patronky filiálního kostela), rodičů Panny Marie	Svátek
27	st	výročí posvěcení filiálního kostela sv. Rocha	Svátek
28	čt	17. týden v mezidobí	
29	pá	sv. Marty	Památka
30	so	17. týden v mezidobí	
31	ne	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	

11. 6. 2016

ve všech našich kostelích proběhla Noc Kostelů, kterou v nich dohromady navštívilo skoro 2000 lidí. U sv. Prokopa zazpíval i farní sbor pod vedením Lucie Kratochvílové.

12. 6. 2016

tuto neděli přistoupilo šest dětí k prvnímu sv. přijímání.

16. 6. 2016

jsem mohli společně při večerní mši svaté u sv. Prokopa poděkovat za uplynulý školní rok.

žižkovský chrámový sbor

sbírka na splátku farního úvěru

neděle 3. 7. (všechny kostely)

úklid kostelů

sobota 2. 7. mše sv. v 8.00 kostel sv. Prokopa

zpovídání ve Svatém roce milosrdenství

podle rozpisu a navíc každý pátek od 17.20 až do konce mše sv.

poutní slavnost sv. Prokopa

pondělí 4. 7. v 18.00 kostel sv. Prokopa

poutní slavnost sv. Anny

úterý 26. 7. v 18.00 kostel sv. Anny

výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

úterý 19. 7. v 17.30 kostel sv. Anny

svátek sv. Rozálie – pouť u Sv. Rocha

pátek 15. 7. v 18.00 kostel sv. Rocha

výročí posvěcení kostela sv. Rocha, Šebestiána a Rozálie – posvěcení

středa 27. 7. v 18.00 kostel sv. Rocha

žižkovský chrámový sbor

hledáme zpěváky do smíšeného farního sboru, který doprovází liturgii i další farní aktivity, bližší informace na e-mailu: Gilnien@seznam.cz, zkoušky probíhají vždy v neděli od 18:30–21:00

Milí farníci,

po hektičtějším letním semestru v semináři a docela náročném zkouškovém období přicházejí měsíce různých praxí, ale také odpočinku a relaxu. Hned po zkouškách jsem potřeboval na chvíli vypnout a zklidnit se, proto jsem navštívil mé oblíbené místo – klášter Nový Dvůr. V červenci mě čeká s mými spolubratřími dvoutýdenní praxe na Arcibiskupství pražském. Těším se také na naši ministrantskou výpadovku, kterou díky Michalovi společně s ministranty prožijeme na Slapech. Pomalu ale jistě se připravuji na odjezd na studia do Říma. Ještě před nástupem do české koleje Nepomucenum strávím téměř tři týdny v srpnu ve farnosti Prvních římských mučedníků, do které mne přijme místní farář, otec Francesco. Jsem mu velmi vděčný za přijetí, zvláště po několika neúspěšných pokusech si podobný pobyt v nějaké římské farnosti vybavit. Těším se na nové zkušenosti a obzory, na nové přátele, jako i na společenství spolubratří, kteří tam již studují. Moc doufám, že se mi alespoň o pár kroků podaří prohloubit duchovní život a také se něčemu novému naučit. A... Žižkov si povezu s sebou v srdci. Nepřestanu myslet v modlitbě na naše kněze, na rodiny a celé společenství. Děkuji vám za veškerou vaši podporu a budu se opět těšit na viděnou o Vánocích nebo Velikonocích! Srdečně

Flust Miroslav

Milosrdenství a smíření

Katecheze papeže Františka na generální audienci na náměstí sv. Petra
Vatikán 30. 4. 2016

Draží bratři a sestry, dobrý den!

Dnes bych s vámi rád uvažoval o jednom důležitém aspektu milosrdenství: o smíření. Bůh nikdy neopominul nabízet lidem odpuštění: Jeho milosrdenství se projevuje od pokolení do pokolení. Často se domníváme, že naše hříchy od nás vzdalují Pána. Ve skutečnosti se hříchem vzdalujeme my od Něho, avšak On vidí, že jsme v nebezpečí a vydává se nás hledat ještě víc. Bůh se nikdy nepodřizuje možnosti, že se člověk Jeho lásce odcizí, avšak za podmínky, že v něm nalézá jakýsi projev lítosti za spáchané zlo.

Pouze svými silami se s Bohem smířit nedovedeme. Hřích je opravdu výrazem odmítnutí Jeho lásky a má za následek, že se stahujeme do sebe a děláme si iluze, že máme větší svobodu a autonomii. Vzdálíme-li se však od Boha, nemáme už cíl a z poutníků se na tomto světě stáváme „tuláky“.

Běžně se říká, že se hříchem „obracíme k Bohu zády“. Právě tak tomu je. Hříšník vidí pouze sebe a namlouvá si, že je tak soběstačný. Vzdálenost mezi námi a Bohem se hříchem stále více zvětšuje a může se stát propastnou. Ježíš nás však přichází hledat jako dobrý pastýř, který není spokojen, dokud ztracenou ovci nenajde, jak čteme v evangeliu (srov. *Lk 15,4-6*). On znovu staví most, který nás pojí s Otcem, a dává nám věčný život (srov. *Jan 10,15*).

„Smířte se s Bohem!“ (*2 Kor 5,20*) ... „Smířte se s Bohem!“ – toto zvolání, které apoštol Pavel adresuje prvním křesťanům v Korintu, platí dnes se stejnou silou a přesvědčivostí pro nás všechny. Nechme se smířit s Bohem! Tento Svatý rok milosrdenství je dobou smíření pro všechny. Tolik lidí by se chtělo smířit s Bohem, ale nevědí, jak to učinit, necítí se toho hodni nebo si to sami nechtějí přiznat. Křesťanské společenství může a má usnadňovat upřímný návrat k Bohu těm, kteří po něm pociťují stesk. Zejména ti, kteří poskytují „službu usmíření“ (srov. *2 Kor 5,18*), jsou povoláni být poddajnými nástroji Ducha svatého, aby se tam, kde se rozšířil hřích, ukázalo v daleko štědrější míře Boží milosrdenství (srov. *Řim 5,20*). Nikdo ať nezůstává vzdálen od Boha v důsledku překážek kladených lidmi! A platí to také, což zdůrazňuji, pro zpovědníky: neklad'te překážky lidem, kteří se chtějí smířit s Bohem. Zpovědník musí být otec! Je na místě Boha Otce! Zpovědník musí být přívětivý k lidem, kteří za ním přicházejí, aby se smířili s Bohem, a pomáhat jim na cestě smíření, kterou se ubíráme. Je to tak krásná služba. Není to mučírna, ani výslech. Je to Otec, který dotyčnou osobu přívětivě přijímá.

Nechme se smířit s Bohem! My všichni.

Kéž je tento Svatý rok dobou příhodnou ke znovuoživení potřeby jemnosti a blízkosti Otce a k návratu k Němu z celého srdce. Zkušenost smíření s Bohem umožňuje objevit potřebu dalších forem smíření: v rodinách, v osobních vztazích, v církevních společenstvích, jakož i v sociálních a mezinárodních vztazích. Někdo mi v těchto dnech říkal, že ve světě je více nepřátel než přátel, a myslím, že měl pravdu. My však stavějme mosty smíření i mezi sebou, počínaje rodinou. Kolik jen sourozenců se vzdálilo od Boha jenom kvůli dědictví. Tak to nemá být! Tento rok je rokem smíření s Bohem a mezi námi. Smíření skutečně slouží také míru, uznání základních práv lidí, solidaritě a přívětivosti vůči všem. Přijměme tedy toto pozvání a nechme se smířit s Bohem, abychom se stali novým stvořením a mohli vyzařovat Jeho milosrdenství uprostřed bratří, mezi lidmi.

Lucie Kratochvílová (27) žije se svým mužem ve Vršovicích, byla pokřtěna před několika lety v kostele sv. Prokopa, věnuje se aktivně hudbě k irským tancům. Na Žižkov se dostala náhodou, protože chtěla od kamaráda-hudebníka vidět, jak vypadají varhany zblízka.

Jaké je vaše zaměstnání a náplň vaší práce?

Vystudovala jsem vysokou školu knihovnickou – obor knihovnictví a informační služby na UK. Zůstala jsem v univerzitní knihovně na Filozofické fakultě. Jsem vedoucí pobočky pro katedru psychologie, sociologie a další obory, ale dělám vše – nákup knih a jejich zpracování, půjčuji, a tak jsem v kontaktu se čtenářem.

Bylo pro vás jako knihovnici jednoduché zamyslet se nad představením knihy?

Ani ne. Čtu knížky jen pro potěšení, málokdy odbornou literaturu, a ještě navíc mám nejraději fantasy a sci-fi. Napadla mě kniha *Jméno růže* od Umberto Eca. Je to smyšlená detektivka, líbí se mi Ecův vyjadřovací styl, který je možná občas pro čtenáře těžký. Skloubí se tam vše, co mám ráda, knihovna, latinské fráze, rozhovory. A také popis křesťanské kultury a architektury. Nelpím na papírových knihách, ale přeci jen je to rituál, vzít si knihu, kávu a dát si pauzu.

Jaké místo zaujímá ve vašem životě hudba?

Profesně hudebník nejsem, vystudovala jsem gymnázium s rozšířenou hudební výchovou. A samozřejmě studium na ZUŠ klasického nástroje, sborový zpěv dělám odmalička. Jedním z mála koníčků, které zatím nechci opustit, je zpěv ve sboru při ZUŠ na Jižním Městě. Snažím se naučit hrát na klavír, začala jsem v lednu. V žižkovské farnosti vedu farní sbor. Dlouho jsem zpívala žalmy u sv. Prokopa, až poté jsem začala uvažovat o tom, co je to víra v Boha. Přes hudbu jsem se dostala k víře.

Jaké to je vést sbor?

Je to složité, jsem jedna ze zakládajících členek sboru, vedení sboru jsem vzala po odcházející sbormistryni, aby se sbor nerozpadl, protože by to byla škoda. Mě to strašně baví, ale je pravda, že

nemám žádné sbormistrovské vzdělání. Tím je to těžší pro všechny, navzájem se na sobě učíme.

Jak často se scházíte?

Jak je potřeba, když jsou církevní svátky, tak častěji. Více jak jednou týdně to neovládáme. I proto, že se scházíme ve farním centru, kde probíhají i jiné aktivity. A s jinou skupinou zrovna my tedy na jednom místě být nemůžeme. (smích) Před Velikonocemi jsme se začali scházet také ve Slovákcké vinárně naproti divadlu Járy Cimrmana za účelem neformálního utužování kolektivu. ☺

Může k vám do sboru přijít člověk, který jen rád zpívá?

Ano, určitě. Když se nechá, tak si ho vycvičíme. (smích) Zařadit se do sboru je někdy těžké, každý sbor je jiný, specifický, má svou vizi. Vize lidí se musí setkat. Nyní se snažíme oproti dřívějšímu hodně zpívat a cvičit, tak se musí chodit na zkoušky. U sboristy jsou důležité také snaha a samostudium doma. Jsme farní sbor a zpíváme nejvíce o svátcích a v neděli. Máme zkoušky v neděli večer, abychom se už všichni stačili vrátit do Prahy z našich víkendových akcí.

Takže potřebujete nové zpěváky?

Potřebujeme, hlavně mužskou sekci, potom také někoho, kdo má profesionálnější zkušenosti se zpěvem. Tím, jak jsme specifictí, zkusíme dost rychle, na jednu skladbu máme dvě zkoušky, což není standardní ani u profesionálních sborů. A naučit někoho noty, a aby se ještě udržel ve svém hlase, to je těžké. Ale zvládneme to výborně.

Má sbor limit v počtu lidí?

Nemá, ale nyní už je problém na zkouškách zpěváky dostat do menší místnosti ve farním centru, kde zkusíme. Omezení počtem nejsme, ale už přemýšlím, jak to udělám, kdyby nás bylo víc. **-vh-**

Umberto Eco, *Jméno růže*, nakladatelství Český klub 2010, překlad Zdeněk Frýbort. U. Eco (*1932–†2016), italský sémiolog, spisovatel, estetik, filosof. Od roku 1971 profesor na katedře sémiotiky na univerzitě v Bologni. Zabýval se studiem středověké estetiky a kultury, žil převážně u San Marina, kde obýval budovu zrušeného opatství

Zatímco jsme postupně probírali kostely Prahy 3 jeden po druhém, byl svatým otcem Františkem zahájen mimořádný svatý Rok milosrdenství. Mimořádný je také tím, že Svaté brány se neotevřely jen v Římě, ale ve všech katolických diecézích. Svatý rok trvá do 20. 11. 2016, je již tedy za polovinou a je tak nejvyšší čas, představit si trochu blíže kostely naší arcidiecéze, ve kterých je možné svatou branou projít. Alespoň jeden z nich jistě ještě navštívít stihneme (někdo možná všechny), abychom si zde vyprosili odpuštění svých hříchů, získali odpuštění trestů za hříchy a modlili se za Boží pomoc pro naše blízké. Podmínky pro přijetí jsou uvedeny v bule papeže Františka „Misericordiae Vultus“: vykonat alespoň krátkou pout' do jednoho z jubilejních kostelů; slavit zde svátost smíření a účastnit se mše svaté. Papež ale také žádá, abychom rozjímal nad milosrdenstvím, vyznali víru a připojili modlitbu na úmysly papeže. Jeden z vybraných chrámů je nám dobře známý, na území Prahy 3 stojící kostel Nejsvětějšího Srdce Páně, o kterém jste četli již v dubnovém čísle PL. Nyní ale obraťme pozornost ke kostelu, který v naší zemi právem zaujímá a vždy zaujímal místo nejpřednější.

Katedrála svatého Víta, Václava a Vojtěcha

je nejvýznamnějším poutním místem Čech, ukrývá ostatky (nejen) těchto tři předních zemských patronů. Kníže Václav zde postavil rotundu kolem roku 930 poté, co od Jindřicha Ptáčníka dostal drahocenný dar – rameno svatého Víta. Pro tuto vzácnou relikvii byl zřejmě kostel postaven (na Hradě v té době již stály nejméně dva starší kostely: kostelík Panny Marie, založený Václavovým dědem Bořivojem a kostel sv. Jiří, postavený jeho otcem Vratislavem). O málo let později (938) byly do rotundy přeneseny jiné ostatky, tehdy totiž nechal Boleslav I. přenést ostatky svého bratra Václava, kterého nedlouho předtím zavraždil, a zmocnil se tak vlády. Akt vyzvednutí a přenesení ostatků se v této době prakticky rovnal svatořečení. Zřejmě až kvůli tomuto „zmnožení“ svatých ostatků v kostele byla přistavěna jižní apside jako hrob sv. Václava. Po revizi archeologických poznatků se dnes spíše předpokládá, že rotunda Václavova měla původně jen jednu (východní) apsidu. Dříve se mělo za to, že původní rotunda byla čtyřapsidová. Za Boleslava II. bylo v roce 973 zřízeno pražské biskupství a rotunda tak ke svým dosavadním funkcím (poutní místo se svatými ostatky, mauzoleum členů vládnoucího rodu) získalo další – biskupský kostel. V roce 1039 kostel získal další poklad – ostatky sv. Vojtěcha, druhého pražského biskupa, které z Hnězdna uloupil Břetislav I.

Syn a nástupce Břetislavův, Spytihněv II. nechal rotundu, která dlouhodobě prostorově nedostačovala, v roce 1060 strhnout a nahradit trojlodní bazilikou. Tu dostavoval ještě jeho bratr Vratislav II. Bazilika měla dvě věže a dva chóry s apsidovým závěrem – na západě i na východě. Stavba ovšem velmi pietně uchovala hrob sv. Václava na původ-

ním místě. Budova baziliky sice byla několika-násobně větší než stará rotunda, ale i ona časem přestala stačit.

Došlo k tomu v polovině 14. století, kdy se konečně podařilo uskutečnit sen mnoha českých panovníků – pražské biskupství bylo povýšeno na arcibiskupství (30. 4. 1344). Na podzim téhož roku (přesně 21. 11. 1344) byl králem Janem položen základní kámen nové gotické katedrály, která se měla stát důstojným sídelním chrámem pražských arcibiskupů. Prvním stavitelem katedrály byl Matyáš z Arrasu (1344–1352, vystavěl věnc kapli závěru a spodní část chóru), druhým Petr Parléř (1356–1399, dokončení a zaklnutí chóru, uzavření pak provizorní stěnou, svatováclavská kaple, jižní portál Zlaté brány s mozaikou posledního soudu, spodní část věže), po něm jeho synové Václav a Jan a Petr zvaný Perlík (ti stavěli zejména velkou jižní věž, práce nadlouho přerušil výbuch husitských válek).

Své stopy v nedokončené katedrále zanechala pozdní, tzv. vladislavská gotika (Benedikt Ried, Hans Spies – královská oratoř) i renesance (Bonifác Wohlmut – západní kruchta, dnes umístěna v severní části). Baroko přidalo zastřešení velké věže (1770). Prakticky v každém století byly činné pokusy o dostavbu katedrály, úspěšné bylo však až úsilí, započaté v 19. století nejprve úsilím kanovníka Václava Pešiny z Čechorodu. Architekty, podílejšími se na dostavbě, byli Josef Kranner, Josef Mocker a Kamil Hilbert. Stavba katedrály byla dokončena až v roce 1929, tedy tisíc let po první Václavově stavbě. K popisu jednotlivých částí katedrály zde není místo, nestačily by na něj ani celé Prokopské listy. **-lb-**

Cesta bohoslovce ke kněžství (Arcibiskupský zpravodaj 04/2016, str. 8)

Pražská arcidiecéze má v současné době 13 bohoslovců. Když se mladý muž rozhodne vydat se cestou diecézního kněžství, musí být nejprve přijat svým diecézním biskupem do formace. Tu začne jedním rokem v olomouckém Teologickém konviktu, a pokud představení i on sám usoudí, že je vhodným kandidátem, pokračuje dál do Arcibiskupského semináře v Praze, kde stráví dalších pět let. Někteří z bohoslovců však po třech letech v Praze pokračují ve formaci v Římě. Po dokončení formace a studií (dohromady zhruba 6–7 let) je bohoslovec vysvěcen na jáhna a o další rok později na kněze.

Kromě formace v semináři získávají bohoslovci vzdělání na univerzitě, a to podle místa, kde se právě formují (Cyrilometodějská teologická fakulta Univerzity Palackého, Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy či Papežská Lateránská univerzita).

Teologický konvikt v Olomouci

V teologickém konviktu se studenti ze všech osmi diecézí České republiky po dobu jednoho školního roku připravují k přijetí do kněžského semináře a ke studiu na teologické fakultě. Těžiště přípravy spočívá v lidské, intelektuální

a duchovní formaci. Výuka je zaměřena především na úvody do nejrůznějších věd a oborů, které studenty čekají v budoucím studiu – úvod do filosofie, úvod do spirituální teologie, úvod do katechismu, jazyků apod. Aktuálně je v konviktu 14 bohoslovců (z toho čtyři za pražskou arcidiecézi). Již od počátku se zde kandidátům dostává mnoho příležitostí zakusit sílu společenství. V modlitbách, při sportu, na praxích nebo jen ve volném osobním čase. V konviktu mají bohoslovci rok na to, aby se přiblížili o krok dále směrem k Bohu a utvrdili se v rozhodnutí zasvětit své životy kněžské službě.

Praha

Arcibiskupský seminář v Praze je svojí povahou seminářem interdiecézním, neboť se zde vedle bohoslovců pražské arcidiecéze formují také bohoslovci z ostatních diecézí české církevní provincie. Současnou budovu v Praze-Dejvicích, která byla vystavěna za velké podpory tehdejšího pražského arcibiskupa Františka Xavera Kordače (1919–1931) v roce 1929, obývá seminář po vynucené pauze opět až od roku 1990. Příčinou někdejšího stěhování do Dolních Břežan (1939–1945) a Litoměřic (1953–1990) byl tehdejší totalitní režim. V současné době seminář navazuje na tradiční formaci kandidátů ke kněžství, která zahrnuje vedle duchovní stránky také intelektuální a společenský rozměr. Bohoslovci se zde učí pevnějšímu vztahu s Kristem ve společenství stejně povolovaných, a to pod dohledem rektora (forum externum – ve věcech vnějších) a spirituála (forum internum – ve věcech vnitřních). Tento rok je v semináři 23 bohoslovců, z toho 7 za pražskou arcidiecézi. Během pěti let formace přijímají seminaristé od svých biskupů kandidaturu k jáhenskému a kněžskému svěcení, službu lektora a akolyty. V samotném semináři pak vykonávají různé služby: v refektáři (jídelně), v kapli (prefekt ritu, kostelník), prefekt zpěvu, knihovník, hospodář, prefekt sportu, ročníkoví či diecézní prefekti apod. Ke zdravému rozvoji budoucího kněze patří také

stránka tělesná, která je zde pěstována sportem či společnými výlety. Seminář se dvakrát za rok otevírá zájemcům o adventní nebo postní duchovní obnovu Tammím, jež je především duchovním, ale také společenským občerstvením pro účastníky i obyvatele semináře.

Nepomucenum

Třetím místem, kde se formují pražští bohoslovci, je papežská kolej Nepomucenum v Římě. Kolej vznikla z původního institutu Bohemia (založeného již v 90. letech 19. století). Výstavba samotné koleje Nepomucenum se datuje do let 1927–1929, kdy byla na svátek svatého Vojtěcha vysvěcena arcibiskupem

Františkem Kordačem. O rok později byla apoštolskou konstitucí *Ubi primum* přenesena práva, povinnosti i majetek bývalé koleje Bohemicum na nově vystavěné Nepomucenum. Osazenstvo koleje bývalo zpočátku pouze české a německé, až po první světové válce a vzniku Československa přichází také bohoslovci z moravských a slovenských diecézí. Po roce 1994 a odchodu slovenských alumnů do nové národní koleje slouží Nepomucenum jako seminář pro české a moravské bohoslovce, bydlí zde kněží našich diecézí studující v Římě a zbývající prostory jsou obývány kněžími z různých koutů Afriky a Indie. Letos tvoří naše společenství na 43 kněží a bohoslovců (z toho dva za Prahu). Ve vedlejším domku pak sídlí komunita Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, která se významným způsobem podílí na chodu Nepomucenské domácnosti.

Václav Šustr, Michal Hladík, Jaroslav Mrňa, František Čech (bohoslovci).

Text byl otisknut v Prokopských listech s dovolením redakce Pražského zpravodaje.

1621. KALIXT II.

(1060 – † 1124)

Datum narození Guida Burgundského, pozdějšího papeže Kalixta II., není známo. Narodil se jako čtvrtý syn do rodiny burgundského hraběte Viléma I. O jeho mládí se mnoho neví, první zmínka v písemných pramenech dokládá až jeho působení jako arcibiskupa z Vienny od roku 1088. Současně je známo, že před svým zvolením papežem zastával funkci papežského legáta ve Francii za pontifikátu Paschalis II. Po smrti svého předchůdce Gelasia II. byl 2. února 1119 zvolen papežem a o týden později byl vysvěcen ve svém arcibiskupském sídle.

To, že nebyl mnichem a měl jasné diplomatické a politické kvality díky svému aristokratickému vychování, živilo naděje na řešení napjaté situace s císařstvím, konkrétně s císařem Jindřichem V. Říšský sněm v Mohuči (svolaný v roce 1119) uznal Kalixta II. za legitimního papeže a odsoudil vzdoropapeže Řehoře VIII., který ovšem v té době stále okupoval římský stolec. Kalixt po tomto dílčím úspěchu svolal nový koncil do Remeše, jehož se měl zúčastnit i císař Jindřich, ale pro vzájemnou nedůvěru k setkání nedošlo. Koncil jednomyslně schválil kánon, který zakazoval laickou investituru biskupství a papežství. Ze strany Jindřicha V. se ale nedočkal žádného kompromisu, a proto jej společně s Řehořem VIII. 30. října 1119 exkomunikoval.

Poté se Kalixt vypravil do Říma, kam triumfálně 3. června 1120 vstoupil, a donutil Řehoře i přes podporu jeho římských císařských spojenců uprchnout do Sutri, odkud byl Řehoř po obléhání vydán a vykázán do kláštera, kde poté také v zajetí zemřel.

Vlastní jméno nebo rod:	Guido de Vienne
Původ:	Francie
Datum narození:	asi 1060
Místo narození:	Quingey, Burgundsko
Datum zvolení:	2. 2. 1119
Datum smrti:	13. 12. 1124
Místo úmrtí:	Řím
Místo pohřbu:	Řím, Lateránská bazilika
Pontifikát:	5 let, 10 měsíců, 9 dní

Kalixt se po celou dobu svého pontifikátu snažil všemožně dohodnout s císařem na řešení sporných otázek a roku 1121 intenzivně vyjednával s papežství nakloněnými německými knížaty, až byl vypracován návrh vzájemné dohody, který provázela následná mírová jednání ve Wormsu kde bylo 23. září 1122 konečně dosaženo smíru, jež byl formulován v tzv. konkordátu wormském (nebo lat. Pactum Calixtinum). V dokumentu bylo stanoveno, že právo jmenování biskupů náleží výhradně papeži, i když schvaloval císaři právo být přítomen při jejich volbě, a císaři byla vyhrazena zase čistě investitura světská. Výsledek vzájemné dohody byl definitivně potvrzen na papežem svolaném devátém ekumenickém koncilu v Lateránu v březnu roku 1123, který také schválil všechny kánony doposud vydané předchozími koncily.

Konkordát i následný koncil tedy slavnostně potvrdily primát římské církve v osobě papeže a zamezily tím jakýmkoliv pokusům o nezávislost ze strany velkých národních církví.

Lateránská bazilika, Řím

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Pá	Ab 1,1-17	Prorokův nářek
2.	So		
3.	Ne	Ab 2,1-20	Prorokovo vidění
4.	Po	Ab 3,1-19	Hospodinův příchod
5.	Út	Sof 1,1-18	Soud nad Judou
6.	St	Sof 2,1-15	Soud nad pronárody
7.	Čt	Sof 3,1-20	Zaslíbení Božímu lidu a národům
8.	Pá	Ag 1,1-2,9	Výzva ke stavbě chrámu
9.	So		
10.	Ne	Ag 2,10-23	Výzva k zamyšlení
11.	Po	Zach 1,1-17	Výzva k obrácení
12.	Út	Zach 2,1-17	Čtyři rohy a čtyři kováři
13.	St	Zach 3,1-10	Omilostněný velekněz
14.	Čt	Zach 4,1-14	Svícen mezi olivami
15.	Pá	Zach 5,1-11	Svítek a éfa
16.	So		
17.	Ne	Zach 6,1-15	Čtyři nebeská spřežení
18.	Po	Zach 7,1-14	Výzva k pokání a milosrdenství
19.	Út	Zach 8,1-13	Návrat Hospodina na Sión
20.	St	Zach 8,14-23	Výzva k milování pravdy a pokoje
21.	Čt	Zach 9,1-17	Příchod říše Mesiášovy
22.	Pá	Zach 10,1-12	Dárce požehnání a vítězství
23.	So		
24.	Ne	Zach 11,1-17	Pastýř dobrý a zlý
25.	Po	Zach 12,1-14	Zaslíbení ducha
26.	Út	Zach 13,1-9	Konec modloslužby a lži proroků
27.	St	Zach 14,1-21	Hospodin králem
28.	Čt	Mal 1,1-14	Vývolení Jákoba a zavržení Ezaua
29.	Pá	Mal 2,1-16	Hrozba kněžstvu
30.	So		
31.	Ne	Mal 2,17-3,24	Zaslíbení očisty

Kniha Abakuk (hebr. *Hábaqquq*, řec. *Ambakóúm*) patří ke skvostům prorockých spisů. Na hrozbě Chaldejců řeší otázku, jak může Bůh dopustit zlo.

Kniha Sofoniáš (hebr. *Sepanijáh*, řec. *Sofonías*) vznikala současně s Knihou proroka Jeremijáše a přináší poselství pro všechny národy: vysvětluje, že Bůh trestá nikoli proto, aby člověka zničil, ale aby jej očistil.

Kniha Aggeus (hebr. *Haggay*, řec. *Aggaios*) vyzývá lid k znovuvybudování chrámu a k opětovné úctě Hospodina.

Kniha Zachariáš (hebr. *Zekarijáh*, řec. *Zachariás*) není dílem jednoho autora, její druhá část je starší a pochází ještě z doby před exilem. Vede lid ke stavbě chrámu a k Bohu, jenž má v národě vládnout.

Kniha Malachiáš (hebr. *Malakí*, řec. *Malachias*) klade důraz nejen na otázku kultu, ale i na otevřený postoj k pohanům: zmiňuje se o poslovi, přicházejícímu před Pánem, i o nové čisté oběti. Jde o předobraz Jana Křtitele a Eucharistie.

Veletrh neziskovek

Dne 9. června měla naše Farní charita Žižkov svůj stánek na Veletrhu neziskovek na nám. Jiřího z Poděbrad, kde jsme nabízeli výrobky Poledního atelieru. Výtěžek z prodeje byl vyšší než 2000 Kč. Poukázali jsme jej našemu bohoslovcovi Mirovi na cestu do Říma.

Václava Hilbertová

Noc kostelů 2016

Chci se ohlédnout za letošní Noci kostelů. Seděla jsem, již po několikáté, u vstupu. Vířala, rozdávala brožurky, razítkovala, někdy i sčítala... A hlavně jsem měla možnost pozorovat ty, kteří přicházeli. Přicházeli se podívat na kostel, ale při vstupu, po pár krocích se většina zarazila, ztišila a pohlédla ke svatostánku... Pak někteří přistupovali ke kropence. Mnozí nesměle, bylo znát, že žehnat se není pro ně běžné, bezobsažné gesto. Jiní gesty svých prarodičů. Přišly i dvě Indky s miminkem, neodvážily se dál, jen ke kropence.

Návštěvníci se většinou přišli i rozloučit. Slyšela jsem časté „Tak krásný kostel, ještě jsem tu nebyl“, říkala jsem tak zase přijďte a několikrát jsem slyšela i „Určitě přijdu“.

Chtěla bych poděkovat všem, kdo se podíleli na přípravě a průběhu této Noci, účinkujícím, Hope, která vše bezchybně zorganizovala. Chci poděkovat těm, kteří přišli, za to s jakou úctou a pokorou přicházeli.

Hlavně velké díky Bohu, který tuto noc přijal nás maličké, kteří jsme přicházeli k němu.

Dana K.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00, (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; Milada-Provinska@seznam.cz; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 12).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou živo-taschopné. Současně ale v různých oblastech pociťujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drát-kují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lek-torka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o *Velikonocích 2017*. Zájemci o křest dospělých ať se přihlásí P. Vítu Uhrovi na tel. 731 625 910. Příprava začne během měsíce května.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uherem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svatost smíření lze přijmout *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu v 17.20–17.55, v pátek od 17.20 a v průběhu mše sv. od 18.00, v případě potřeby i po mši sv., v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem společně, *termín roku 2017 bude ještě upřesněn*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici. P. Vít Uher (731 625 910).

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svatost biřmování se uděluje v naší farnosti již tradičně na podzim a je spojena s výročním posvěcení kostela sv. Prokopa. Pro zájemce o přijetí této svátosti začne příprava s novým školním rokem 2016/17 tzn. od poloviny měsíce září. Přesný termín bude ještě určen. Zájemci ať se přihlásí osobně u P. Víta Uhra na tel. 731 625 910 nebo na emailové adrese: zizkov@efara.cz

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁴⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordinářem, 4krát ročně
v tridentském ritu

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut
předě mši výstav Eucharistie

³⁾ v adventní době roráty

⁴⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	13.30–16.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P. Vít Uher
mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 6. 2016	
výše dluhu (úvěr)	3 956 095,57 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (červen 2016):	10 199 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha 3-Žižkov; administrátor: P. Vít Uher;
 redaktorka: Dana Bartošová, grafická úprava: Petra Tejmlíková. Příspěvky mohou být redakčně upravovány.
 Náklad: 250 ks; tisk: Petr Beran, www.pb-tisk.cz; výrobní cena: 10 Kč.
 Děkujeme za váš příspěvek

NEPRODEJNÉ

ČERVENEC 2016

282

PROKOPSKÉ LISTY
měsíčník nejen pro žižkovské farníky